

U D R U G A G R A D O V A

Zagreb, 30. studenoga 2009.

Gospodin

Božidar Kalmeta
Ministar mora, prometa i
infrastrukture

Prisavlje 14
10 000 Zagreb

Predmet: Očitovanje Udruge gradova u Republici Hrvatskoj na Nacrt prijedloga zakona o pomorskom dobru i morskim lukama od 16. studenoga 2009. godine

Uvodno

Željeli bismo, prije no što iznesemo konkretno očitovanje Udruge gradova u Republici Hrvatskoj na navedeni Nacrt prijedloga zakona o pomorskom dobru i morskim lukama, skrenuti Vam pažnju na nekoliko činjenica od iznimnog značaja i utjecaja ne samo na tekst Nacrta, već primarno na koncepciju predloženog Zakona, te posebice na prava i ovlasti lokalnih jedinica koja će, usvoje li se ovakva rješenja, biti u znatnoj mjeri ograničena i povrijeđena:

Koncept Nacrta prijedloga Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama

Koncept Nacrta prijedloga zakona dijametralno je suprotan i u bitnome se razlikuje od prezentiranih stavova i polaznih postavki Ministarstva mora, prometa i infrastrukture iznijetih koncem ožujka 2009. na savjetovanju na Plitvicama.

Rečeno se posebno odnosi na upravljanje i gospodarsko korištenje pomorskog dobra jedinica lokalne samouprave. Nacrt prijedloga zakona nije razriješio ključna pitanja od interesa za jedinice lokalne samouprave.

Lučki sustav ovim Nacrtom prijedloga potpuno isključuje, ne priznaje, niti uvažava prirodno i neotuđivo pravo lokalne jedinice da općim pomorskim dobrom koje je u funkciji lokalne zajednice, autonomno upravlja.

Neprihvatljivost temeljnih postavki i koncepcije Nacrta prijedloga

Sa stanovišta lokalne samouprave Nacrt prijedloga zakona u potpunosti je neprihvatljiv, te je Udruga gradova stajališta da već načelno koncepciju Nacrta prijedloga treba osporiti, što i činim davanjem jasnih i argumentiranih stajališta koje slijede u tekstu očitovanja Udruge.

Dvumili smo se da li uopće pristupiti davanju stručnog mišljenja na pojedine odredbe, rješenja i segmente pravnih normi ovakvog Nacrta koji nam je koncepcijski u potpunosti neprihvatljiv, ipak smo, radi struke i nomotehnike, odlučili dati očitovanje i na pojedinačne odredbe Nacrta prijedloga, svjesni pri tome konceptualne neprihvatljivosti Nacrta, te realne opasnosti da intervencije u predloženi zakonski tekst skrenu fokus Ministarstva, te ostalih zainteresiranih sudionika s temeljnih pitanja i interesa jedinica lokalne samouprave.

Ponovili već u nekoliko navrata iznijeta stajališta Udruge gradova u Republici Hrvatskoj, budući ih smatramo utemeljenima i na pravnoj struci i na onome što je daleko bitnije, na značaju lokalne samouprave, te samog pomorskog dobra, najvećeg i najvažnijeg bogatstva ove zemlje.

Vrijedi ipak podsjetiti na naša stajališta, kao i na pisma potpore gradonačelnika brojnih gradova na obali koja smo Vam nedavno dostavili.

Krenut ćemo od postojećeg zakonskog okvira, te istaknuti da važeći Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama ("Narodne novine", broj 158/03) ne dijeli ravnomjerno ovlasti i teret upravljanja pomorskim dobrom.

Republika Hrvatska prenijela je na jedinice lokalne samouprave obvezu redovnog upravljanja, i to zaštite i održavanja pomorskog dobra, no bez precizne regulative, bez dostatnih sredstava i bez razlike u ovlastima između općina i gradova. Pri tome se u potpunosti zanemaruje okolnost postojanja velikih gradova sukladno organskom Zakonu koji uređuje lokalnu samoupravu.

Istodobno je za izvanredno upravljanje pomorskim dobrom, te izradu i provedbu prijedloga određivanja granica pomorskog dobra, država ovlastila županije, a sebi pridržala temeljna i značajna prava u gospodarskoj sferi koja se odnose na koncesije, granice pomorskog dobra i inspekciju, uključujući pravo da ubire čak jednu trećinu naknade za koncesije, kao prihod državnog proračuna.

Premda su u sustav luka otvorenih za javni promet uvrštene i luke od lokalnog značaja, model upravljanja lučkim sustavom u isključivoj je nadležnosti županija, odnosno županijskih lučkih uprava kojima su županije i osnivači. Ponovno se radi o evidentnom zaobilaženju lokalne samouprave, gradova i općina, pri čemu povoljnijim i poboljšanim rješenjima ne ocjenjujemo ni ona koja sadrži Nacrt prijedloga zakona.

U svrhu decentralizacije postojećeg sustava i stvaranja uvjeta za što ravnomjerniji razvoj područja pomorskog dobra, nužno je donošenje kvalitetnih zakonskih rješenja kojima bi se decidirano propisala nadležnost, naravno i odgovornost općina i gradova, ali i županija i Republike Hrvatske u sustavu upravljanja, posebno u dijelu održavanja, zaštite, sanacije, utvrđivanja granica pomorskog dobra, te u postupku donošenja koncesija.

Protivno danas važećem modelu upravljanja, jedini temelj održivog razvoja je integralno upravljanje pomorskim dobrom u kojem gradovi i općine imaju aktivnu ulogu, te surađuju sa županijama, lučkim upravama i resornim Ministarstvom.

U Studiji "Upravljanje pomorskim dobrom i lokalna samouprava" Udruga gradova u Republici Hrvatskoj uputila je Ministarstvo na pitanja koja treba urediti novim Zakonom, te je ujedno predložila i konkretna rješenja za:

- propisivanje kriterija za utvrđivanje granica pomorskog dobra i lučkog područja,
- decentralizaciju koncesijskog sustava,
- decentralizaciju sustava upravljanja luka za otvoreni promet,
- razvrstaj luka i redefiniranje pojma luka posebne namjene,
- uvođenje instituta „prava građenja“,
- modalitete rješavanja složenih imovinsko-pravnih odnosa, te
- propisivanje učinkovitog inspekcijskog i upravnog nadzora nad pomorskim dobrom i lučkim sustavom.

Propisivanje kriterija za utvrđivanje granica pomorskog dobra i lučkog područja

Današnja zakonska rješenja ostavljaju prostor za slobodnu interpretaciju županijske i državne uprave u postupku utvrđivanja granica pomorskog dobra, što u praksi rezultira pravnom nesigurnošću i improvizacijom.

Granicu pomorskog dobra trebala bi odrediti Uprava za pomorsko dobro, no jedino na osnovu prijedloga i mišljenja gradova i općina, te u skladu s preciziranim zakonskim i podzakonskim, provedbenim propisima, pri čemu je potrebno zakonski striktno definirati polaznu nultu poziciju od koje se mjeri širina pomorskog dobra.

Decentralizacija koncesijskog sustava

Donošenje koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra u isključivoj je nadležnosti županije i Vlade Republike Hrvatske, a ugovorni se iznos naknade koncesije dijeli na tri dijela i raspoređuje između jedinice lokalne samouprave, županije i Republike Hrvatske.

Odredba da se koncesija na pomorskom dobru može dati tek nakon što je utvrđena granica pomorskog dobra i upisana u zemljišne knjige, dodatno otežava izdavanje koncesija, te je i uzrokovala supstituciju koncesija - koncesijskim odobrenjima, koja su do sada bila jedina nadležnost gradova i općina u kontekstu gospodarskog korištenja pomorskog dobra. Ni Nacrt zakona ne sadrži bolja i povoljnija rješenja.

Udruga gradova predlagala je stoga decentralizaciju nadležnosti sustava koncesija na općine i gradove, i to do 12 godina, bez zahvata u prostoru, uz prethodno mišljenje županije, uz 100% koncesijske naknade koja bi se koristila namjenski za upravljanje pomorskim dobrom.

Jednako tako, predlagala je i decentralizaciju sustava koncesija na velike gradove na koje bi trebalo prenijeti danas postojeća koncesijska ovlaštenja, što bi uključivalo gradnju građevina, na rok od 20 godina, uz prethodno mišljenje županije, ponovno uz 100% koncesijske naknade i namjensko korištenje u cilju upravljanja pomorskim dobrom.

Za sve ostale koncesije, županije bi trebale tražiti mišljenje jedinica lokalne samouprave, te bi one zadržavale 30% iznosa koncesijske naknade, dok bi preostalih 70% ostajalo jedinici lokalne samouprave. Republika Hrvatska imala bi obvezu tražiti mišljenje i županije i jedinice lokalne samouprave, te bi imala pravo zadržavanja 50% iznosa koncesijske naknade kao prihod državnog proračuna, dok bi preostalih 50% ostalo u proračunu jedinice lokalne samouprave.

Udruga gradova predlagala je i donošenje koncesija koje ne uključuju zahvate u prostoru, odmah po donošenju pravomoćnog rješenja o granici pomorskog dobra, sve u cilju ubrzavanja postupka. Rješavanje koncesijskih sporova trebali bi riješavati arbitražni sudovi, kao stručna i nepristrana tijela.

Decentralizacija sustava upravljanja luka za otvoreni promet, te razvrstaj luka i redefiniranje pojma luka posebne namjene

Postojeća zakonska rješenja u vezi s utvrđivanjem granica lučkog područja lokalnih luka isključuju jedinice lokalne samouprave. Udruga gradova predlagala je davanje nadležnosti gradovima i općinama za utvrđivanje granica lučkog područja za svaku luku otvorenu za javni promet gradskog značaja ili za luku lokalnog značaja na svojem području, uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske.

U lučki sustav luka otvorenih za javni promet Republike Hrvatske trebalo bi stoga uključiti i gradske luke, koje će preuzeti funkciju županijskih luka, osim trajektnih, a kojima će upravljati i graditi ih lučke uprave osnovane na području grada, odnosno općine.

Prihodi lučkih uprava koristili bi se isključivo za gradnju, održavanje, upravljanje i zaštitu lučkog područja, dakle pomorskog dobra. Prijedlog Udruge gradova bio je da se u sustav luka posebne namjene uključe i „lokalne luke“ (sportske, male luke nautičkog turizma, lokalne ribarske luke), za koje bi koncesije izdavali općine, gradovi i veliki gradovi uz, eventualno, prethodno mišljenje županije. Koncesijske naknade koristile bi se, naravno, namjenski za upravljanje pomorskim dobrom.

Uvođenje instituta „prava građenja“

U svrhu gospodarskog razvoja i jačanja pravne sigurnosti svih potencijalnih investitora, potrebno je uvesti institut prava građenja kojeg bi se, u pravilu, osnivalo na temelju odluke i ugovora o koncesiji uz suglasnost općine, odnosno grada.

Rješavanje složenih imovinsko-pravnih odnosa, i dr.

Uz sve navedene prijedloge, u Studiji smo naglasili potrebu rješavanja složenih imovinsko-pravnih odnosa, prvenstveno u kontekstu upisa prava vlasništva i prava korištenja, kao i posljedica zakonito stečenih prava iz ulaganja na pomorskom dobru. Ujedno, nužno je riješiti i pitanje dvojnog katastarskog režima, „katastarskog područja na moru“ i „pomorskog katastra“.

Trenutni Zakon ne razlikuje pojam posebne upotrebe pomorskog dobra s općom upotrebom i gospodarskim korištenjem, što se u prvom redu odnosi na energetske i telefonske mreže koje se ne mogu smatrati posebnom upotrebom. Novim Zakonom trebalo je temeljito redefinirati institut posebne upotrebe, no ovim Nacrtom prijedloga zakona to nije učinjeno, niti percipirano kao problem u dovoljnoj mjeri.

Učinkovit inspekcijski i upravni nadzor nad pomorskim dobrom i lučkim sustavom

Udruga gradova zagovara ustroj učinkovitog inspekcijskog i upravnog nadzora nad pomorskim dobrom i lučkim sustavom od strane državne uprave u županijama i nadležnog Ministarstva, kao i davanje posebnog značaja i ovlaštenja komunalnoj inspekciji za pomorsko dobro na prostoru jedinica lokalne samouprave.

U kontekstu nadzora uvjerni smo da bi ovlaštenje nad održavanjem komunalnog reda na pomorskom dobru i nadzor nad obavljanjem djelatnosti na pomorskom dobru trebalo prenijeti na tijela jedinice lokalne samouprave, te im pri tome predvidjeti mogućnost obavljanja primjerenijeg i efikasnijeg načina provedbe nadzora, no Nacrt zakona ponovno ne sadrži odredbe kojima bi se osigurala provedba učinkovitijeg nadzora, no što je to danas u praksi.

Konkretna primjedba Udruge gradova na Nacrt prijedloga zakona o pomorskom dobru i morskim lukama, od dana 16. studenoga 2009. godine, mada se, kako smo naglasili, usvajanju ovakvog Zakona suštinski i koncepcijski protivimo:

Uz članak 5.

U članku 5. stavku 15. Nacrta prijedloga zakona riječ "ili" potrebno je zamijeniti rječju "i". Naime, u slučaju na koji se odnosi predmetni stavak potrebno je provesti upravni postupak utvrđivanja nove granice lučkog područja i, (a ne ili) u posebnom postupku utvrditi granicu pomorskog dobra.

Primjedba bi bila svrsishovita kada bi koncepcija Nacrta bila prihvatljiva, no ovako moramo primjetiti da je članak 5. cjelovito u suprotnosti s konceptom utvrđivanja granica lučkog područja na način kako je to u Studiji predložila Udruga gradova.

Naime, sastav Županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra, postupak i kriterije utvrđivanja granice, prema novom Nacrtu prijedlogu propisuje Vlada Republike Hrvatske. Neprihvatljivo je, čak i neustavno da se jedno od ključnih pitanja koje bi trebao riješiti Zakonom, prepušta uređenju putem akta Vlade Republike Hrvatske, a da pritom nije jasna, ni definirana uloga jedinica lokalne samouprave.

Uz članak 6.

U članku 6. stavku 8. pogrešno je pozivati se na stavke 3. i 4., već bi se trebalo pozvati na stavke 5. i 6. U istom članku 6. bi rečenicu stavka 8. u dijelu koji glasi "da se kopno koje je nastalo nasipavanjem mora, a granicom nije u obuhvatu pojasa pomorskog dobra, u postupku evidencije u katastru nekretnina i zemljišnim knjigama upiše kao posjed i vlasništvo Republike Hrvatske", svakako trebalo izmijeniti na način da vlasništvo stječe jedinica lokalne samouprave. I tako je, putem nezakonitog tumačenja i primjene niza posebnih zakona, na djelu konstantno razvlašćivanje lokalne samouprave, neka vrsta "nove nacionalizacije" u korist Republike Hrvatske.

Uz članak 7.

U članku 7. stavku 3. Nacrta prijedloga iza riječi "vjerskog" potrebno je dodati "sportsko-rekreacijskog" karaktera. Nadalje, za nabrojene građevine "izuzete iz pomorskog dobra" navodi se kao uvjet "čija službena evidencija, počevši od trenutka njezinog službenog

vođenja ne upućuje da se radi o dijelu kopna koji se smatra pomorskim dobrom". Postavlja se pitanje o kakvoj je evidenciji riječ, te smatramo da samim Zakonom treba preciznije definirati koja je to službena evidencija, tko je vodi i na temelju kojeg propisa, te koje su njezine sastavnice.

Uz članak 10.

U članku 10. stavku 2. Nacrta iza riječi "za potrebe tijela državne uprave" obvezno treba dodati "i jedinica lokalne samouprave", jer nema osnova za stavljanje tijela državne uprave u povoljniji položaj u odnosu na tijela jedinica lokalne samouprave, čak štoviše, lokalne se jedinice neposredno takvim prijedlogom dovode u nepovoljniji i subordinirani položaj, što je i inače redovita praksa, ne samo kada je riječ o pomorskom dobru i morskim lukama.

Podredno, vezano uz članak 10., a nastavno i na članak 22., te naročito članak 48. Nacrta prijedloga, valjalo bi propisati situacije u kojima se same jedinica lokalne samouprave ili pravne osobe u njihovom vlasništvu pojavljuju kao investitori gradnje na pomorskom dobru u kontekstu posebne uporabe pomorskog dobra. Pri tome se postavlja pitanje na temelju kojeg akta jedinice lokalne samouprave stječu pravo gradnje na pomorskom dobru?

Uz članke od 13. do 18.

U kontekstu upravljanja pomorskim dobrom, riječ je o člancima od 13. do 18. Nacrta prijedloga, ističemo sljedeće:

- definiranje upravljanja pomorskim dobrom koje se obavlja sukladno godišnjim planovima županije i gradova je nejasno, jer se ne razgraničavaju aktivnosti na pomorskom dobru, ni izvori sredstava,
- predlažemo da godišnji plan iz članka 14. stavka 2. donosi gradonačelnik, kao neposredno izabrani izvršni čelnik,
- u članku 16. Nacrta koncesijska bi se naknada trebala uplaćivati u većem udjelu u korist proračuna grada ili općine, a koristila bi se isključivo namjenski za upravljanje pomorskim dobrom.

Uz članak 34.

Odredbom članka 34. Nacrta propisuje se naknada za koncesiju, no mišljenja smo da bi se promjenjivi dio naknade za koncesiju valjalo preciznije definirati ili ga odrediti tek kao alternativu.

Uz članak 48.

Odredbom članka 48. propisuje se odobrenje za posebnu upotrebu pomorskog dobra. U odredbi članka 22. Nacrta davatelji koncesija određeni su s obzirom na mogućnost gradnje građevina, te je u navedenom smislu određen i rok za davanje koncesija dok predmetni članak 48. propisuje da se zahtjev za odobrenje za korištenje i/ili gradnju i/ili polaganje objekta infrastrukture podnosi tijelu iz članka 22. Nacrta, ovisno o značaju objekta infrastrukture koji je određen prostornim planom. Stajališta smo da se ova odredba treba jasnije propisati. Posebno je nejasna, pa i zabrinjavajuća intencija dijela odredbe koji glasi "Vlada može uvijek odlučiti o davanju koncesije neovisno o nadležnostima propisanim odredbama ovog Zakona..."

Uz članak 50.

Dozvole koje daju gradonačelnici, odnosno općinski načelnici Nacrtom prijedloga zakona nisu precizno definirane, već ministar određuje djelatnosti, postupak i naknadu za bivša koncesijska odobrenja, sukladno važećem Zakonu.

Uz članak 56.

U članak 56. Nacrta treba dodati odredbu da promjenu akta o lučkom području može zatražiti i jedinica lokalne samouprave na temelju i u skladu s dokumentom prostornog uređenja, prostornim planom, donijetim sukladno članku 94. ovoga Nacrta prijedloga zakona. Ujedno, u članku 56. smatramo potrebnim brisati stavak 3., jer je riječ o neopravdanoj i zakonski neutemeljenoj ovlasti lučke uprave.

Uz članak 85.

Mišljenja smo da je potrebno u lukama posebne namjene predvidjeti luke tj. lučice koje služe isključivo za privez, odnosno za sidrenje plovila gostiju hotela, auto-kampova i turističkih naselja, a nisu opremljene objektima i uređajima kao luke nautičkog turizma, osim naprava za privez (plutača). Predlažemo da se takve lučice, odnosno sidrišta nazovu turističkim lukama, dakle lukama namijenjenima isključivo za vez plovila gostiju smještenih u hotelima, auto-kampovima i turističkim naseljima koje bi se davale u koncesiju.

Ujedno, na području brojnih gradova i općina u priobalju poseban problem predstavlja razvrstaj malih, uvjetno rečeno "seoskih" luka. Gradska komunalna društva, na temelju županijskih koncesija, upravljaju malim lukama u kojima najveći broj korisnika čine brodice lokalnog stanovništva koje se koriste isključivo iz tradicije, te za razonodu i sportski ribolov, dok preostale vezove ili sidrišta koriste ribarski brodovi i brodice, brodice vlasnika kuća za odmor, odnosno turističke brodice. To su lučice u kojima gotovo da i nema javnog prometa u smislu Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama, a ne mogu se razvrstati niti u jednu od Zakonom predviđenih luka posebne namjene osim, eventualno, u luke mješovitog karaktera, kao što je i navedeno u današnjim koncesijskim ugovorima.

Uz članke 67. i 76.

U Nacrtu prijedloga izvršena je neprimjerena i neprihvatljiva poveznica između dozvola za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru koje daje načelnik, odnosno gradonačelnik s jedne strane i ravnatelj lučke uprave s druge strane.

Članak 67., između ostaloga, propisuje da ravnatelj daje dozvole za obavljanje lučkih i ostalih gospodarskih djelatnosti koje, valja napomenuti, imaju daleko veći gospodarski značaj od dozvola koje daje gradonačelnik, odnosno općinski načelnik. Pri tome su lučke djelatnosti propisane Zakonom, dok ostale gospodarske djelatnosti nisu precizno definirane. Nadalje, ravnatelj daje dozvole na rok od 10 godina uz plaćanje naknade, no nije propisano je li dozvola upravni akt.

Napominjemo ujedno da ravnatelj lučke uprave, kada se radi o lukama županijskog i lokalnog značaja, odgovara samo Upravnom vijeću, te ne odgovara niti osnivaču, Skupštini županije, jednako kao ni županu, gradonačelniku, odnosno općinskom načelniku.

Uz članke od 101. do 112.

Odredbe članaka od 101. do 112. Nacrta prijedloga propisuju upravni i inspekcijski nadzor. U kontekstu navedenih odredaba smatramo da bi ovlaštenje nad održavanjem komunalnog reda na pomorskom dobru i nadzor nad obavljanjem djelatnosti na pomorskom dobru svakako trebalo prenijeti na tijela jedinice lokalne samouprave, te im pri tome predvidjeti mogućnost obavljanja primjerenijeg i efikasnijeg načina provedbe nadzora.

Naime, poslovi nadzora nad izvršavanjem dozvola za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru i poslovi nadzora nad općom uporabom pomorskog dobra kojeg obavljaju komunalni redari propisani su i odviše šturo i nepotpuno. Iz odredaba Nacrta prijedloga zakona može se zaključiti da komunalni redari budućim Zakonom neće ni dobiti šira ovlaštenja, iako bi ih svakako trebali dobiti, ne samo sa stanovišta zaštite prihoda lokalnih jedinica, već posebice sa stanovišta zaštite komunalnog reda na pomorskom dobru, time i općenito radi zaštite samog pomorskog dobra.

Uz glavu VII. Prijelazne i završne odredbe Nacrta prijedloga zakona

Načelno

Nacrt prijedloga zakona nije odgovorio što je s postupcima koji su započeti po starom, danas važećem Zakonu, osim dijelomično, kada je riječ o postupcima određivanja granica pomorskog dobra.

Zatim ostaje otvoreno i pitanje do kada vrijede koncesije, odnosno koncesijska odobrenja donijeta po sadašnjem Zakonu, te da li će se i do kojeg roka vršiti usklađenja s novim Zakonom. Navedena bi pitanja svakako trebalo precizno normirati u glavi VII. koja sadrži prijelazne i završne odredbe budućeg Zakona.

Nacrt prijedloga zakona predviđa preveliki broj podzakonskih propisa za čije je donošenje ovlaštena Vlada Republike Hrvatske, odnosno resorno nadležni ministar. Napominjemo da se radi o podzakonskim aktima o čijem donošenju ovisi buduća provedba Zakona. Ne bude li podzakonskih, provedbenih akata u roku, primjena novog Zakona bit će u potpunosti onemogućena.

U kontekstu naprijed iznijetoga, nije pravno definirana situacija u kojoj bi dosadašnji, važeći Zakon bio stavljen van snage, a istovremeno ne bi bili donijeti svi potrebni podzakonski akti koji omogućuju provedbu novog Zakona. Takav način normiranja stvara opću pravnu nesigurnost, stoga predlažemo obvezu utvrđivanja roka za istovremeno i što je posebno bitno, usklađeno donošenje podzakonskih akata. Ocjenjujemo dostatnim rok od tri mjeseca za pripremu, konzultiranje i donošenje predmetnih podzakonskih akata.

Uz članke 124. i 125.

Članci 124. i 125. započinju riječima "ovlašćuje se Vlada", odnosno "ovlašćuje se ministar". Konkretnije je i učinkovitije utvrditi obvezu Vlade, odnosno ministra na određeno postupanje ili donošenje akta, te pri tome precizirati rok, nego utvrditi ovlaštenje koje i tako imaju sukladno posebnom Zakonu o Vladi Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 10/98., 15/00., 117/01., 199/03., 30/04. i 77/09.), odnosno Zakonu o sustavu državne uprave ("Narodne novine", broj 75/93., 92/96., 48/99.,

15/00., 127/00., 59/01., 199/03. i 79/07). Smatramo da propisivanje ovlaštenja tek ostavlja mogućnost, dok je obveza donošenja akta u određenom roku daleko konkretnija, te jamči donošenje provedbenih propisa.

Uz članak 126.

Na temelju predmetnog članka Nacrta prijedloga taksativno navedeni propisi ostaju na snazi "ukoliko nisu u suprotnosti s odredbama ovog Zakona".

Smatramo nomotehnički ispravnijim i smislenijim propisati da navedeni propisi ostaju na snazi "u dijelu koji nije u suprotnosti s odredbama ovog Zakona". U protivnom, iz predložene formulacije moguće je iščitati i tumačiti da ukoliko propis makar i u dijelu nije u skladu sa Zakonom, u cijelosti neće biti u primjeni, što uvjereni smo, nije namjera, niti cilj predlagatelja Nacrta zakona.

Uz poštovanje,

**Predsjednik Udruge gradova
u Republici Hrvatskoj**

Mr. sc. Vojko Obersnel

O tome obavijest:

1. Gosp. Branko Bačić, državni tajnik za more u Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture, Prisavlje 14, Zagreb,
2. Gosp. Mario Babić, ravnatelj Uprave pomorskog prometa, pomorskog dobra i luka u Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture, Prisavlje 14, Zagreb,
3. Gđa Nina Perko, načelnica Odjela za luke i pomorsko dobro u Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture, Prisavlje 14, Zagreb.